

Brake
834 p

Apr. Fe 1682.

Mayer I. 4. 6.

Ture.

27Kc

2125
part. 1. 1. 1.
TYRAN.
NIS RITVS AC ASTVS

militaris Turcorum

Tyranni.

Ex
Bibl. Com.
F. Széchényi.

Viennæ Pannoniæ in ædibus
Ioannis Singrenij.

M. D. XXXII.

REVERENDISSIMO

IN CHRISTO PATRI, AC ILLUSTRISSIMO SACRI ROMANI Imperij Principi, & Domino Domino BERNARDO tituli S. Stephani in Celio monte, Presbytero Cardinali, ac Episcopo Tridentino, Romanorum, Hungariae, Bohemiaeque &c. Regis, Supremo Cancellario, Suo ac studiosorum omnium Patrono incomparabili.
MARTINUS Oenoprepus. S. D.

ieri plane nullo pacto potest. Reuerendissime in Christo Pater, & Illustrissime Sacri Romani Imperij Princeps, ac Domine omnium obseruandissime. quin apud Reuerendissimam ac Illustrissimam D. T. iam abunde satis testatum sit, atque adeo res ipsa apud plerosque omnes multis exemplis euidenter comprobarit, quibus quantisque uigilijs usque dum in hoc fuerit sitque etiamnum Reuerendissimus Dominus & incomparabilis Patronus meus IOANNES Episcopus Viennen. tui nominis obseruandissimus, ut (quae sua non solum prudentia rerum gerendarum sagax, cum pari integritate coniuncta, uerum, quod uel maxime inter reliquas cādidissimae huius pectoris dotes eminet, industria nusquam conuiuens cernitur) reipublicae Christianae, quantum ad eius tranquillitatem, ueraque religionis orthodoxae conseruationē spectat: bene consultum, meliusque prospectum semper uoluerit. Superuacaneum forsitan hoc loci fuerit altius repetere quantum ille scribendo, docendo, ac praedicando iam multis sanē annis, in hac etiā persecutione Ecclesiae Dei maxima praestiterit, maximē quando libri suo Marte conscripti, euulgatiq; causam melius adiuuent, quā ut aliquo patrociniū opus sit futurum. Ceterum ut is semel id esset quod audiret, omni tum ope tum contentione eam operam hodie

apud ues Viennae sibi concreditas nauat sedulo, ut nihil non occasione ultro etiam arripiat, qua rebus Christianorum ualde quae accisis aliqua ex parte, tamen pro uirili usui esse queat. Hinc factum est, quod dum hisce paucis ab hinc diebus in Bibliotheca sua: quam pace omnium dixerim, usque adeo insignem instruxit, & magnis sumptibus undecumque comparauit, ut si selectum optimorum authorum thesaurum quispiam respiciat, concedat mihi non temere aliquam cum ea in comparationem uenire posse: uersaretur, inter cetera uolumina, forte fortuna & me hercle propicio Appolline, incidit in libellum hunc, de ritu, moribus, consuetudinibusque multifarijs Turcae gentis, ac eorum militari arte, comportatum a Ragusino quodam homine ut apparet in eo scriptionis genere, mire & studioso & felici, utpote qui nusquam segniter manus ad mouisse uideri possit, ad ea praesertim, quae a ueritatis candore haud ita procul aberant. Quum autem artis sit, tum dicta tum scripta ad temporum praesentium rationem accommodare, Visum est dicto Reuerendissimo Episcopo Viennensi non abs re, neque item plane infrugiferum fore, si huiusmodi Libellus non ex magnitudine, uerum utilitate aestimandus, primo quoque & hoc imminentis Turcici belli tempore in publicum eaderetur. unde non aliter ac in tabula quauis Geographica, situs locorum, mores, ritus populorum, principatus, officiaque uaria inter se dispartita, Genealogiam ab ouo ad mala, quod aiunt, repetitam, ac tandem artis militaris, & suae Tyrannidis non contemnenda stragemata suis appositis uocabulis, recto ordine descripta conspici queunt. An non obsecro horum temporum tristissima facies necessitate urgente ita efflagitat, ut, dum animo praesenti, armataque manu occurrere huic Tyranno, ac tandem aliquando post miserandam cladem acceptam caput huius aslutissimi Serpentis comminuere anagnitumur, haec omnia probe cognita, meditata, ac ad unguem explorata subinde habeamus? Quae autem melior amussis: quantum praes-

sens institutum requirit: uel eligi, uel haberi possit, equidem uix intel-
ligo. Quamobrem ut tam preciosa margarita ab usu hominum re-
mota diutius supprimeretur, Reuerendissimus D. & Patronus meus
unice beneficus Episcopus Viennensis, indignum se, suaq; existima-
tione ratus, quin potius ob salutem publicam, & uicissim in perni-
ciem hostis truculentis, eandem liberaliter communicare quibusuis
uoluit. Quem autem Reuerendissime ac Illustrissime Princeps, Do-
mine obseruandissime, Opusculum hoc semel Dijs, hominibusq; ap-
probantibus in manus ac cognitionem hominum peruenire necesse
sit, mihi multum diuq; circumspicienti, cuius nam sub patrocinio au-
spicioq; commodius id fieri possit, en prater ceteros omnes heroas
Reuerendissima ac Illustrissima D. T. non aliter ac tutelare quod-
dam numen afflictis Germaniae rebus, ac potissimum studiosis oibus
celitus demissum, occurrebat. Quare agetū Deus optimus Max: cep-
ta secundet, ac sua ineffabili benignitate hosce conatus bene uertat,
hoc quicquid est Libelli Reuerendissimae ac Illustrissimae D. T. nomi-
natim dedico, dedicatum offero, oblatum autoritate, eruditione, di-
gnitatq; eiusdem eminentia à liuido Calumniatoris dente aseren-
um penitus trado, quam eandem Reuerendissimam & Illustrissimam

D. T. q̄ diutissime & perinde etiā felicissime ualere opto. Cum
me meumq; expositum gratificanti studium, humillime
commendo. Datae Viennae, id temporis quo cum

summa rerum perturbatione, eius urbis itera-

ta Turcorum obsidio expectabatur,

Octaua Augusti. Anno ab

incarnatione Christi

M.D.XXXII.

VRCARVM GENS AN

te pauca secula adeo obscura fuit:
ut etiam ipsi nullas à se res gestas
memoriae dignas ante Othmanū,
qui primus hanc gentem illustrauit,
narrare possint, Et licet de origine
eius apud authores parum constet,
eam tamē Scythicam esse et mores

et lingua haud dubie demonstrāt, Plinius q̄s grauissim⁹
author in Asia circa Meothidem lacum Turcas usq; soli-
tudines saxosis conuallibus asperas accollere prodidit,
Inprimis itaq; inopia rerum coacti, uicinas nationes la-
trocinis potius quam legitimis prelijs infestarunt, Mox
crescēte audacia, Duce Othmano uiro bellicosissimo &
Callidissimo, non solū ut prius rapinis & incursionibus,
sed iam aperto Marte contermineos populos inuaserūt,
cuius successor Orham infeliciter contra Tartaros pug-
nās, cum multis populis gentis suae occubuit, Postquam
Amorath factus Imperator imperium auxit, ut usq; ad
pontū longe lateq; fines suos extenderet, debitū naturae
perfoluit. Succedit huic Bayazith, q̄ cū pari audacia finis-
timos populos inquietaret, captus tandē à magno Tama-
berlano, cū ingenti clade gentis suae, finem audacie suae fecit.

POST quē Quatuor Imperatores successerunt. Qui
quamuis de gente Othmana non fuissent celebres, ta-
men bella gesserunt, Nam Celeby multorum populorū
victor, partem quoq; imperij Trabezontis subiugauit
Soleyman, cui Tamberlanus tributum rependit, Orhan
secundus, qui multas vrbes Asiae & Ponti expugnauit.
Muse autem cum Orhanum dolo interemisset, magnā

A iij

Othmanus

Plinius

Duce Othma-
no.

Orham.

Amorath.

Bayazith

Tamberlanus

Celeby
dominus
Trabzonis
Soleyman
Orhan secun-
dus.
Muse

Mahometh.

Amorath.

Bayazith.

Prudēs Lector
 cogita hec olim
 exhortatorie
 scripta fuisse
 luo Casari
 Maximiliano.

Bayazithi filij
 Nouem.
 Primus
 Mahometh
 Churchut.

partem Asiæ in suâ ditionē redegit. Post Muslem culmen imperij ad gētem Ochmanam redijt. Machomet itaq; ex eadem gente potito imperio, Saracenos, Gordianos: Per fas: Capadoces uarijs prelijs fudit, nomenq; turcarum ita celebre fecit, ut iam gentes Europę illud reformidarent, cuius frater Amorath qui primus turcarum in Europam cum exercitu traiecit, multis regnis europæ deuictis, memorabili illo prelio ad varnam Wladislaum fortissimū regem Hūgaricū cū magna cede populi christiani debellauit. huius res gestas filius eius Mahometus in tantum superauit, ut ad solis ortum & occasum plures terras: Maria: Insulas: populos: regnat: Imperio turcarum solus ipse adiecerit, quam omnes decem superiores. cuius uictorias, si quis uellet recensere, profecto maximā partē Asiæ & Europę enumeraret. Nec content⁹ filius eius Bayazith qui hodie regnat, tantum imperium à maioribus suis partum conseruare, sed plura castella, et oppida in ditionē suā redegit, nec indies cessat terminos imperij sui usq; quaque dilatare, Croatia igne ferroq; consumpta, & crebris incur sionibus pene exhausta, nuper celeberrimum Regnum Poloniæ inuasit & abducens. LX. milia Christianorum, cum inaudita crudelitate vastauit & damnū intulit, cui nisi cito per Maiestatem vestram & ceteros principes Christianos succurratur, paulopost ipsi etiā hosti immanissimo erit miserandū, & deinde qd mali ex ipsius ruina ceteris regnis ipsi adiacentibus imineat optime intelligere potest M. vestra. Sunt enim huic Bayazitho filij Nouem, quorū nomina exprimere non pigeat. EST itaq; Primogenitus filius eius Mahometh, Celebi, q hodie preses est in Amasia. SECVNDO genitus est Churchut Celebi

qui preses est in terra Charanian. TERTIO genitus est Synan Celebi, qui preses est in Domusly circa Rodū. QVARTO genitus est Ahmath Celebi, qui preses est in vna ex prouincijs Hufunchafan in Persia. QVIN to genitus est Murath Celebi, qui preses est in Trabezūtha. SEXTO genitus est Hally Celebi, qui preses est in Chapa. SEPTIMO genitus ē Halhamasach Celebi qui preses est in Chestemoni. Reliqui vero sūt in Curia patris, qbus dominia hucusq; nō sūt assignata, ppter infāciam. Et ut de ista pestifera progeniæ Maiestati vestræ plenissima iformatio detur, sunt ipsi Bayazitho filij octo, quarum Prima est vxor Ahmath Basce filij ducis Stephanian de Bosna. SECunda est vxor capitanei Ianicia riorū qui dicitur Agga. TERTia fuit vxor Vfunchafan que hodie vidua est. QVARTA est vxor Muscaphabegh qui preses est ducat⁹ Sācti Sabbe. QVINta est vxor filij Tanth basce. SEXta est vxor Iusselahmath qui preses est Vaulone. SEPTima est vxor filij Ieddyamath. OCTaua est vxor Muscaphabegh qui preses est Chrusentze. Nunc autē desiderādī sunt prosperi successus & benignæ fortunæ huius pestiferi draconis tam in amplificatione Imperij, quam in procreatione filiorū, sed nemo miretur quo pacto res turcarum ex angustissimis principijs tam breui tempore ad tantum fastigium peruenerint, multitudinem enim principū Europę, odia atq; intestina bella iugiter inter eos, precipuam causam esse crediderim.

Ars quoq; militaris qua quondam Lacedemonij & Romani totum pene orbem subiecerunt apud multos principes Europę extincta est.

Synan.

Ahmath.

Murath.

Hally.

Halhamasach.

Bayazithi filie
 octo.

Prima
 Ahmath Basce.

Vfunchafan.

Muscaphabegh
 Tanth basce.

Iusselahmath.
 Ieddyamath.

Muscaphabegh

Mahom

Amor:

Bayaz

Magistratus
quatuor uiratus

Vesierbascia.

Prude

ogit:

exho

cript

liuo

Maxi

Bayaz

Nou

prim

Mab

Chi

Beglerbeghi
magistratus
duum uiratus.

At summa imperij turcarum penes vnum principem habetur, vni Imperatori parent, vnus cuncta regit, vnus omnes redditus possidet, & ut summam dicam, vnus tantum dominus est: ceteri uero mancipia et ad libitum eius periclitari possunt, Præterea disciplina militaris apud eos adhuc locum habet: Nullum autem est discrimen nobilitatis uel generis: Is namque generosus habetur, qui fortius in bello extiterit, Is plura stipendia meretur, qui fortius dimicavit: unde premia tanta milites strennuiores reddunt ut vnusquisque ceteros fortitudine superare conetur, Vigetur. M. V. liquide cognoscere possit, contra quem hostem dimicatura sit, hoc commentariolo, stilo rudi ac crasso exponam. Quibus magistratibus totum Imperium & aula imperatoris Turcarum gubernetur, quanti sint ordinarii redditus imperij, quæ sint genera militum, & numerus eorum, modus qui sit construendi exercitum, cum Imperator ipse bello interest, à gubernatione imperij exordium sumam.

Summa igitur totius Imperij tribus magistratibus gubernatur, quorum summus est quatuor uiratus, qui ipsorum lingua appellantur Vesierbascia hij sunt principes consiliarii, qui quater in hebdomoda sedent pro Tribunali in loco qui dicitur Duyan, ut audiant legatos nationum, & hominum supplicationes quas Imperatori referunt. Hij quoque iudicant causas quorum gratia puocatum est ad Imperatorem, Et cum quis horum depositus aut defunctus fuerit, alter denuo substituitur ut sit semper Magistratus quatuor uiratus.

Post quem sequitur Magistratus duum uiratus, qui dicitur Beglerbeghi. principes presidum, hij præsentantur

fidibus prouintiartum, Et ut hic Magistratus melius intelligatur, diuisio totius Imperij hoc in loco recensenda est. Oia itaque Turcarum regna in duas partes diuisa sunt. Orientalia, quæ nuncupatur Natolia, & occidentalia quæ dicitur Romania.

Natolia sita est ultra Hellespontum, quæ continet in se prouintias infra scriptas. Bythyniam, Asiam, Capadociam, Paphlagoniam et Cariam. Insulas uero principales quatuor, Eoliam, Ioniam, Lesbum, & Smyrnæ, quæ cetera nostro sacculo Turcarum aduentu immutata sunt, & ad eorum linguam accommodata. In ipsa quidem Natolia ista sunt linguarum genera. Græca/Itala/Scythica/Armenica/Aggiamica/Cercafica/Zilsica/Egnasica/Menglorica/Walachica/& Ruthena. Tenent itaque totam Natoliam. xxxvi. præfides vexillares, qui Turcarum lingua dicuntur Sangiarchæ, ipsi enim Imperator auctoritate tribuit erigendi vexilla in proprijs prouintijs quibus præsentantur. Quorum quidem presidum residentia loca proprijs nominibus ad maiorem rei intelligentiam nominabimus, videlicet/Amasia/Trabezonta/Capha/Chestemoni/Bursa/Domusli vel Seteli/Sarchan/Karaman/Vsunkassan/Aydimentes/Languri/Kermen/Enguri/Boliaffiria/Engheri/Iaya/Charafarchen/Ghenimussolui Chesse/Mitili/Emittili/Syschup. &c.

Romania uero continet in se prouintias istas, Partem Daciam/Traciam/Dardaniam/Achaiam/Peloponesum/ Accaroniam/Macedoniam/Epyrrum/Rassiam & Illyriam partem. Et ipsæ prouintie gubernatæ sunt per perfidos vexillares siue Sangiarchos. xxv. quorum loca residentia sunt ista. Kiliam/Nicapogiam/Bdynghe/Callipoli/Seres/Salonych Negroponte/Morea/Argnocastro/Iamane/Presfrer. Oheid/Vocetorum/Costadin/Cernomen/Azigan/Stodri/Smederouo Bosna verbo/Zonnya/Kruzemize

Imperium in duas partes diuiditur.

Pars prima Imperij. Prouintie.

Insule.

Linguarum genera.

Sessiones Præsidum.

Pars secunda Imperij. Prouintie.

Sessiones Præsidum.

Smederoua siue Zenderou circa Taurinum.

Suonick circa Taurinum.

Maho

Timari milites.

Beglerbegh.

Amo

Bay

Pescherehadi
iudices.

Prud
ogit
exhe
cripi
liuo

Max

Bay

Sou

Prin

Mah

Chu

Moderis Legis
periti.

Turcarum itaq; regna in LXI. puintias distribuunt, & in qualibet sunt milites qbus agri assignati sunt, vnde viuunt, qui Timari appellant, de qbus postea mentionē faciem⁹.

Beglerbegh ergo siue princeps præsidiū, quilibet in sua parte sine p̄sidiis imperat, videlicet, vnus in Natolia, alter vero in Romania, & si quæ discordiæ inter milites ortæ fuerint, ipsi discernunt, quorūq; iussa nullo pacto p̄sides retractare possunt, & quia omnium possessionū militariū collatio ad solū Imperatorē pertinet, quilibet nihilominus Beglerbegh in suis, puintijs conferre potest, cui vult possessionē ascendente ad sumā Asprium quinq; mille, hoc est ducatorū centū, per hos igitur tres Magistratus tota sumā Imperij optime gubernatur.

Sunt p̄terea alij Magistratus, qui licet Imperiū nō gubernent, tamē equitatē & iustitiā tuentur, sine quibus nullū Imperium diu stare potest, ad gubernationē Imperij iura pertinere videtur. Pescherchadi, summi iudices exercitus, qui duo sunt. Vnus Natoliæ, alter Romaniae, qui iudicāt oēs causas, tam Ciuiles, q̄ Capitales, pro quibus ad Imperatorē puocatio facta est, quin etiā hijs possunt retractare siue p̄sidere huic Magistratui, nisi ab origine Turcus fuisse, id est Busloman uel circumcissus.

Secūds Magistratus nūcupatur Muchti. i. summus legis interpres, qui quū de aliqua lege ambiguitas oritur, ipse discernit & explicat, quid lex ipsa & iura velint, cuius sententiā non potest puocari.

Sūt etiam Moderis, i. Legis periti & Doctores, quos necesse est, ut sint varij scribæ & Cancellarij secundū varijs

consulunt pro varijs causis & necessitatibus.

Sūt et Thephterderi, i. administratores rationū quorū vnus procurat rationes Natoliæ, alter vero Romaniae, q̄ Magistratus eximie dignitatis habetur, nunq̄ ab aula Imperatoris discedūt, sicut & Vesierbastæ. i. Consiliarij, Et quia de questoribus hic mentionem fecimus, subdemus etiam vnde proueniāt oēs redditus Imperatori ordinarij, & q̄ sit summa ipsorū. EX vniuersa itaq; summa domus, in Imperio suo existente tam Christianorū quā Turcarū, & aliarū nationū q̄ viritim pendūt tributū singulis annis.

Item ex fodinis auri, argēti, ferri, plūbi & aliorū metallorū, ac ex Sylā monetarū tā in Romania quā in Natolia.

ITEM ex auri fodinis in Chestemoni & ex fodinis aluminis in Natolia. ITEM ex Bonibate, Orcza, & ex Vectigalibus Serici in Bursa. ITEM ex piscibus salinis tam Marinis quā fluuiialibus.

ITEM ex redditibus Saliū tā in Romania quā in Natolia. ITEM ex de-

portatione oēs causas, tam Ciuiles, q̄ Capitales, pro quibus ad Imperatorē puocatio facta est, quin etiā hijs possunt retractare siue Vectigalibus.

ITEM ex Traiecto Callipolitano sentētijs latas per Imperatorē, si cōtra legem Mahometi & aliorū locorū.

ITEM ex hæreditatibus mortuorū, latæ fuerint, quia secundum ipsius legem omnia iudicant, quādo ex defectu seminis propinquorū deuoluunt bona quibus semper aditus ad Imperatorē patet. Nec possunt ad Imperatorē. ITē ex tributo variarū vrbiū q̄ sunt in Romania, Morea, Epyrrho, Moldlama, Scio, Calloier et Ragusio.

Similiter ex vrribus & puintijs quæ sunt in Natolia / Charaman / Synope / Symisso / Anguri / Finica / Candeloro / Capha / & ab alijs Satrapis maioribus uel minoribus habet circiter quadragies cētena milia nummorū aureorū, sed q̄a varijs nationib⁹ & linguis terrarū iperat,

Summa Tributorum.

Summa Tributorum.

Summa Tributorum.

Thephterderi.

Summa Tributorum.

Mab

I

B

Amo

Nisancibastia.

Spahiolani.

Bey

Spahiolani.

Pruc

ogit

exh

crip

liuo

Max

E

r

Bey

Nov

prin

Mab

Chu

P

etatem linguarū. EST tamen inter eos vnus supremus Cācellarius, Græcis itaq; & Italis, lingua Græca scribūt, Hungaris, Moldauis, siue Walachis, Sclauis & Ragusis, Iſis Rascianis, Turcis p̄terea Sarracenis/Perſis/Armenis & ceteris natiōib; lingua Agiamica/ Arabica uel Persica. At ille q̄ est custos Sigilli Imp̄atoris Nisancibastia nōiatur. Singuli aut̄ p̄cipes Cōsiliarij peculiare sigillū habēt.

Peractis Magistratibns quibus tantū Imperiū gubernatur, veniendū est ad eos qui pallatio Imp̄atoris seruiūt. Ministri aut̄ Imp̄atoris oēs sunt impuberes, eligūturq; eximie venustatis, in flore ætatis suæ, nōiantur Spahiolani, filij nobiliū, & secundū varia ministeria, varia nōi fortitūtur. Quidā sunt Dapiferi/ Pincernæ/ Cubicularij. Custodes rerum præciosarū quos Haznador nomināt cumq; ad annos pubertatis puenerint, ad maiores dignitates ascendūt, Nam multi eorū præfides prouinciarū efficiuntur, secundū virtutes & merita eorū. Maior tñ par eorū post annos pubertatis, custodes corporis Imp̄atoris efficiūtur, Ita hij qui minus strenui apparent, retinent pristinū nomen & dicūtur Spahiolani, magis aut̄ strenui Soluphtuari appellātur. Cū igitur Imp̄ator iter facit est stipatus vndiq; cateruis horū custodū, in vna enī parte sunt Spahiolani, qui sunt circiter mille & Sexcenti.

In altera parte sūt Soluphtuarij q̄ sunt circiter quingē qui oēs prenominati viuūt ex stipēdio, ingrediūtur præterea quidā pallaciū Imp̄atoris, p̄pter ornamentū aulæ.

Sunt & alij magnorū principū circiter septuaginta qui appellātur Mutapharichi, et hij sunt liberi ab omni onere militiæ & Aulæ, nisi cum ipse Imp̄ator est in exercitiis ipsi quoq; necesse est ut militent, viuunt ex stipēdio.

Habet etiā Imp̄ator alios corporis custodes, qui sunt

optimi Sagittarij electi ex numero Ianizariorū Solachi nuncupātur. hij nō vadūt in equis, & sunt armati framea breui, arcu cum sagittis promptis ad ictum, Schcuphias Byrreta in capite deferūt albas & rectas circulis aureis redimitas, & vestimēta succincta. Hij enī sunt precipui custodes Imp̄atoris cū in itinere est, nunq̄ ab equo Imp̄atoris discedētes, numero sunt circiter septingēti, & sunt distincti per centuriones, & viuunt ex stipēdio.

Sunt & Ianitores qui etiā ex Ianizarijs creantur, quorū nūerus est, ccc. Capiti vocātur, hij etiā viuūt ex stipēdio.

Sed & Mehtery, Tentoria & papiliones extendūt, et omne suppellectile aulæ disponūt, qui circiter sexcēti sunt.

Sunt præterea artifices diuersarum artium quæ ad ornamentum aulæ Imp̄atoris pertinent, qui omnes in aula Imp̄atoris viuunt tanquam mancipia.

Imbrahor bascia, est magister Agazonum.

Imbrahali dicuntur qui distribuunt vexilla.

Segmenbastia, est magister venationis.

Alia multa officia omittuntur gratia breuitatis.

Sed postq̄ de Magistratibus quibus Imperiū gubernatur, & de ministris ac Custodibus corporis Imp̄atoris abunde differuimus, super est vt de generib; militum & modo construendi exercitiū sermonem faciamus.

Sunt ita diuersa genera militum, videlicet Thimarci/ Ianizary/ Assapi, & Accangi, de quibus singulis sigillatim tractabimus.

Thimarci sunt milites equites oēs, quib; ager ab Imp̄atore attributus est, vnde ipse cū quatuor militib; lorica viuere possit, & sic Thimar apud eos intelligitur ager vnus, de quo quicq; milites viuūt ex decimis, per subditos

Sagittarij Solachi.

Militum arma.

Vestes.

Capiti. CCC.

Mehtery sexcenti.

Imbrahorbastia.

Imbrahali.

Segmenbastia.

Thimarci.

Ianizary.

Assapi.

Accangi.

C

Mab

Amc

Numerus agrorū
quatuor millia
quingenti.
Militū viginti
duo millia quin
genti.

Quinquaginta
millia equitum.

Ianzary.

Boy.

Christiani.

Pruc
ogit
exh
crip
luo
Max

Agga

Triginta millia
Dazdar.

Day.
Sou
Prin
Mal
Chu

Asapi.

prouintiarū, de domibus et oībus terræ nascētibz datis
Quis ipsi agri nō sunt æquales, quia aliquis est qui potest
diuidi in. xx. xxx. & xl. partes Thimar, et tamē ab vno
possidet, sed ad instar magnitudinis agri prouentuū, tali
possessor equites siue milites tenet, vnde cōputatis oībz
agris militaribus maioribus & minoribus qui habētur in
Romania, numero sunt quatuor millia et quingenti. Mi
litum vero viginti duo millia & quingenti.

In Natolia vero facta simili supputatiōe, numero sunt
quinq; milia & quingēti milites, ex quibz oībz Thimar
in Natolia scilicet et Romania resultant quinq; ginta millia
equitū, qui oēs obediūt suis p̄sidibus, & semper stant parati
ad bellum, nec aliud alimentū habent quā ex agris illis.

Secundū autē genus Militū est, qui Ianizary dicuntur,
oēs enim pedites sunt, & ex stipēdio Imperatoris viuunt,
& semper sunt vbi Imperator est, maior pars eorū est ex
Romania, & ab origine Cristianorū, q̄ semel in Triennio
sit delectus per totā Romanā, & colligunt filij subditorū
eosq; mittūt in Natoliā, ut ibi imbuātur lingua & ritibus
Turcarū, cūq; ad annos pubertatis peruenerint, exercita
ti in armis, & qui magis strenui sunt, pedites efficiuntur,
& ad custodiā Imperatoris deputātur, & in ipsa custodiā
sunt semper nouē uel decē millia, quorū Capitaneus Agga
nūcupatur, vir magnæ autoritatis, Qui aut minus apti vi
dentur militiæ deligūtur ad custodiēdas munitiones &
Arces, & sunt circiter numero. xxx. millia, qui obediunt
suis Dazdar. i. Castellanis, viuētes ex stipēdio. Sunt autē
Ianizary munimen & robur Imperatoris, eiq; sunt obse
quētissimi tuēturq; ipm cōtra oēs tumultus & seditiōes
Asapi sunt milites gregarij minus exercitati, ac precie

cōducti, quorū alij sunt pedites, alij vero equites. hñ
etiā classē maritimā intrant, habētes pro stipēdio viri
tim Aspra quinq; per diē, De tali aut genere militū quā
tum ipse Imperator vult, tantū cōducere potest, cum sint
vulgares & ad pugnandū inexperti, tam in pugna terre
stri quā nauali & possunt esse Asapi, tam Christiani quā
Turce & aliæ nationes.

Accangi militānt ad fortunā sine agris, & sine stipen
dijs, quintā partē prædæ dant Imperatori, & si qui stren
ui apparuerint, Thimarci uel alterius dignitatis nomen
& gradum fortiuntur.

Sunt qui exercitū ordināt clauis ferreis, milites in sta
tionibus suis stare cogūt, & semper præcedūt Imperato
rem, eiq; viam parant, & appellantur Zaufsi, numero
sunt quadringenti, viuunt ex stipendio.

Sunt præterea quidā milites prodigiosæ virium, qui
contra quinq; pugnare perhibentur. Stipendium quoq;
pro quinq; militibus sumunt Belsly vocantur, numero
sunt. cc. vel circa viuunt ex stipendio.

Sunt & Gonili, qui in arte gladiatoria peritissimi habē
tur, maximaq; agilitate lanceis, sagittis, gladijs exercētur,
sunt semper equites, quorum numerus est Centum &
sexaginta, viuunt ex stipendio.

Musselym sunt qui munitiones, castra, & propugna
cula construūt, quorū merces est diurna quinq; Aspriū,
quartus ex dicta prouintia intrat exercitum.

Sed Iaya sunt Turce qui p̄prijs expēsis militāt, q̄ exē
pti sūt ab oī alio onere, ipsi q̄q; vias mūdāt cū Musselym

Sarahori habēt stipendiū ab Imperatore Aspriū quas
tuor per diem, homines sunt agreſtes, qui sequētes exerci

tum omnia vilia opera exercent, sicut & alij superius nominati. i. Musselym & Iaya, hij omnes sunt per quos militia terrestri Imperatori Turcarum perficitur.

Classis Turcarum Imp.

Classis Turcarum Imperatoris, continet ad summum vela cccc. supputatis nauibus, Triremibus, Biremibus, Palanis, diarijs, Grippis & alijs generibus nauigiorum, quæ capit circiter hominum triginta milia, & ipsam parare solent Constantinopoli/Nichaonie/ Callipoli/Negroponti & Waulonè. Sed cum sint in ea homines ut plurimum agrestes & ad nauigandum in experti/ magnas vires habere non possunt, cuius Capitaneus semper est praefectus Callipoli & illi qui ipsam intrant, omnes sunt precio conducti secundum distinctionem exercitij & officiorum.

Peregimus tandem Magistratus quibus gubernatur Imperium Turcarum. Pallatium quoque quibus ministris regatur abunde explicuimus. Genera quoque militum distinximus, ac maritimæ classis quantitatem, & quo in loco parari soleat, ostendimus. Nunc superest, ut describamus modum Castrametandi, cum Imperator ipse personaliter adsit in Castris.

Modus Castrametandi.

PRIVS igitur Castra metatores eligunt locum aptiorem pro Castris qui tutus sit ab omni impetu hostium, ex quo de facili hostes expugnare possunt. Eligunt itaque quod habeat montem uel fluuium uel paludem quibus munitior sit, quem locum descripto ambitu Castrorum, fossatis altissimis muniunt.

Post quæ sequuntur Cunei acutissimi in circuitu, catenis desuper colligatis.

Sequitur postea ordo Camelorum, qui comeatum et impedimenta pro usu Castrorum baiulant.

Post quas minor altera fossa foditur in ambitu, cum hastis per maiorem tuitiōem in circuitu affixis, quo in loco Sara

hori, Iaya et Musselym mansiones & habitationes suas habent.

Post tot validas munitiones pedites, qui Ianiczary dicuntur per multiplices ambitus, Papiliones & Tentoria sua figunt, in quorum medio Imperator ipse cum suis pueris & ministris ornatissima tentoria habet, eminent præterea duo maxima cornua contra hostes, contra quos pugnandum est, adherentia circula Castrorum, in quibus collocati sunt equites cum suis praesidiis. In uno enim cornu sunt milites Thimarci, qui agros possident in Romania. In altero vero qui agros possident in Natolia, in capite vero cuiuslibet praesidet Princeps praesidium. i. Beglerbegh. At in medio horum cornuum locantur omnes custodes corporis Imperatoris, hoc est Spahiogiani, Soluphtarij, Solacchij, & cæteri aulici.

Locatio exercitus Imp. Turcarum.

Post quos situata sunt varia genera machinarum & tormentorum. Cum igitur pugnandum est, in qua parte Imperij bellum gerendum est, Beglerbegh illuc partis cum suis praesidiis pugnam incipit, quod si contigerit milites illius cornu ab hostibus superari, mox aliud cornu opem fert, superatis ambabus cornubus, pugnat omni genere Musselym et Tormentorum. Deinceps custodes corporis manus conferunt, ultimo Ianiczary Imperatorem ipsum in medio duorum cornuum collocant, ne forte vertens ipse terga hostibus, causa internitionis totius Exercitus constare videatur.

Modus pugnae.

HAEC sunt quæ de Imperio Turcarum longis peregrinationibus, subtilique indagatione comperimus. Quippe cum ciuitas nostra Ragusium, quæ in confinibus ipsorum sita est quamplurima commertia cum gentibus illis habeat, Nam desunt nobis facultates singula perquirēdi,

quæ quidem humili sermone, & sine vſſo elegantiae ſuſo
ſcripſimus, non ad res Turcarum extollendas, & ad incu-
ciendum terrorē Maiestati veſtræ & ceteris Principib⁹
Chriſtianiſ, Quin potius ut clari⁹ Sole demōſtraremus,
ſi ipſi Chriſtiani potentia Turcarū recto iudicio perpē-
diſſent, viresq; ſuas agnouiſſent, iam pridem de Imperio
Turcarum actum eſſet, Nunc quæſo animaduertat Ma-
ieſtas veſtra, qui fuerint ante pauca tēpora Turcæ, quā
imbelles gentes deuicerint, & quā vanis & falſis terrori-
bus Imperiū ſuum auxerint. Reperiet nempe eos fuiſſe ho-
mines agreſtes & inermes, inopia omniū rerum, ad latro-
cinia et rapinas coactos, perquirat diligēter hitorias va-
riarum gentium, Romanorū monumenta euoluat, inue-
niet ſemper Aſiaticos fuiſſe molles & timidos, ut extat
vulgatus ille Iulij Cæſaris titulus, quē in Curru cum a tri-
umpho Pontico rediret, inſcribi iuſſerat. Veni, vidi, vici,
Imbellem eam gentem nulliusq; momenti exiſtimans. Si
quidem Romani orbis ſerē quondam domini, per plures
annos contra Numantiam vnam urbem Hiſpaniæ puge-
nauere, quā contra totam Aſiam. Quid ergo tam magnū
gentes Aſiaticas imbelles, et ſemper ſeruire aſſuetas deu-
ciſſe? Quid tam arduum Græculos effecminatos in teſtiniſ
odijs ſemper diſſidētes debellaſſe? Quid tam grande Ra-
ſtianos & Buſgaros homines, inermes circa metalla &
pecudes occupatos ſubdidiffe? Quid tā generoſum Boſ-
nenſes debachantes diſſidentibus inter ſe Principibus
Hungariæ, in deditiōē accepiſſe? Quid deniq; tam ſtrē-
nuis Principibus Europæ vere dormitantibus, gentes
timidas & infidas ſponte ſeſe dedentes, in ditionem ſuam
redegiſſe? Econtrario vires ſuas Maieſtas veſtra & cætes

rorum Principū Chriſtianorū examinet, generoſitatem
& potentiam cōſyderet, Nūquid prope innumeros an-
nos Sereniſſimę Maieſtatis veſtrę, Hūgaria populofiſſi-
ma tñ adhuc rudis? cōtra Romanos orbis Dominos for-
tiſſime pugnavit? ingentē clades illis intulit? & deinde
pro Chriſtiana fide quoties Sarracenos debellauit? nunc
florētiffima, artibusq; militaribus apprimē inſtructa? cui
quodāmodo nulla gens, nullaq; potentia reſiſtere poteſt,
ut ex glorioliſſimis victorijs conſtare videtur? cōtra vi-
liſſima mancipia pro Chriſtiana fide bellare nō audebit?
vſq; ad internitiōē proſequi non paciētur? Quia furor
eſt proſecto deterreri a potentia Turcarum. Quippe
præter quinquaginta vel ſexaginta millia equitū, et decem
milia peditum, quę ſupra retulimus eſſe in exercitu Tur-
carū, Reliquū vulgus iners & inermē eſt, ac velut grex
pecudum ad libitum uictoris ſine ulla pugna duci poteſt,
quod ſecus in prouintijs Chriſtianorum contigit. Nam
et vulgus armis aptiſſimum eſt, & ad pugandū ferociſ-
ſimum. EXVRgat ergo Maieſtas veſtra, vna cum
Principibus Europæ, qui cōmune bonum, & vtilitatem
deſyderāt, & præcedente CHRISTI CRVCE, arma
contra hoſtem ſæuiſſimum ſumite. Fidem, Patriam, Le-
ges, Tempſa, Vxoſ, Liberos, Parenteſq; chariſſimos
defendite, luſtiſſimoq; bello, auxilium Diuinū nobis non
deſuturum ſcitote.

Soli Deo Gloria.

